

દબેલ મનનો

દબેલ મનનો ભડકતો અગ્નિ,
જુવાળમુખી છૂપો ક્રોધાગ્નિ,
શકે છે લાવી તૂફાન-આંધી.---દબેલ...

ખીલ્લેબંધી ગાયને જેણે સોટિયુંથી મારી છે,
મજદૂરોની વફાની સામે હેવાનિયત વધારી છે;
વૈધ, વકીલ ને વેશ્યાને ઘર જેની લખમી લૂંટાણી છે,
પાશવતાવાદીની સામે કુદરતની ઉઘરાણી છે.

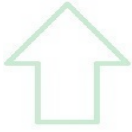
કરમ-કુગાવા દબવશે મંદી,
અવ્વલ છે ન્યાયી સમજની સંધિ,
અધર્મ ભારે અશાંત ઉપાધિ.---દબેલ...

મજદૂરોની ગમાણમાંથી અર્ધી રોટી જૂંટવી છે,
તેવા 'શઠ'ની અધર્મતાને ભસ્મ-ગ્રહે જો તપવી છે;
રક્ષણ કરવાનું ત્યાં ભક્ષણ ગરીબી હાયો ઊકળી છે,
હડતાલોની ક્રાંતિ થકી તો મહેલાતો પણ ફફડી છે.

જીવન-જરૂરત મળે જો સહુને,
ખરચ નકામા ઘટાડો હકક મેં,
નથી પુજાતી ઢોરોની ખાંભી.---દબેલ...

બત્રીસ ભોજનવાળી થાળી શેઠ નથી ભોગવતા જુઓ,
શેઠાણી ને દીકરા-દીકરી રોગિષ્ઠો ભટકંતા જુઓ;
પાપાનુબંધી પુણ્યની લક્ષ્મી કષ્ટે-ક્લેશે ચૈન ખૂઓ,
ચેતો મનુષ્યો માનવભવમાં ધરમ ન થાશે જો તું મૂઓ.

મળે જે દુખિયો તેને હું સુખ દઉં,
ફકત આ દિવસે ન કોઈને દુઃખ દઉં,
શકે છે લાવી વ્હેવાર-શાંતિ.---દબેલ...

શમાવે સમજણ તૂફાન-આંધી,
નથી પુજતી ઢોરોની ખાંભી,
અધર્મ ત્મારે અશાંત ઉપાધિ,
ધરમને માર્ગે વિપૂલ શાંતિ,
'દાદે' ફોરાવી વ્હેવારે કાંતિ,
છે અંતે સુખદ શ્રી ઓ-મ શાંતિ,
છે અંતે સુખદ શ્રી ઓ-મ શાંતિ.

